

1. Čekali jsme první ranní vlak,
co jezdí kolem třetí,
noc se nás dotkla jenom tak,
na mrtvý hvězdy jsme koukali, jak letí,
z malého nádraží cinkání hradla vyhnalo stíny
a kola vlaku vyťukaly do spojnic tvý jméno.

R: Svítá, svítá a mezi stromy sítě pavučin začly kvést,
svítá, svítá, ty se budíš unavená
a pořezaná střepy těžkejch snů, svítá.

2. Pak jsi šla s námi hledat druhej břeh
řeky, co "život" někdy se jí říká,
a jako kdysi zas nám voněl mech
a praskal oheň do večerního ticha,
poprvé, co tě znám, směješ se přes slzy a pod víčky tě bolí
a prázdný místo vedle sebe zahříváš svým dechem,
peříčka tvejch dotyků vítr rozfoukal někam dál.

R: